

odbor správy vnitřních věcí

P.O. BOX 155/P

140 21 Praha 4

Žadatel:

XXXX

Č. j. MV- 1661-30/SVV-2026

Místo, datum Praha 26. června 2026

Počet stran 4

Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnosti poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, je Ministerstvo vnitra ústředním orgánem státní správy pro vnitřní věci.

Ministerstvo vnitra obdrželo dne 19. června 2026 žádost žadatele o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v nichž žadatel žádá o následující informace:

U státních občanů ČR se v případě úmrtí v zahraničí vyskytují případy, kdy cizí státní úřady (v exc. Evropě Švýcarská konfederace (Kantony), SRN, Itálie etc., USA, Kanada, státy jižní Ameriky, Asie atd.) striktně požadují v listinné podobě, vydané oprávněným státním orgánem ČR, potvrzení o zemřelé osobě – státním občanu ČR, a to zejména:

- Potvrzení o osobním stavu zemřelého,*
- potvrzení o trvalém bydlišti/trvalém pobytu v České republice.*

1) Kdo (z okruhu příbuzných, jsou-li) může požádat o vydání takového potvrzení, když dotčená osoba jest ve stavu post mortem a nemůže tudíž úkon učinit sama?

2) Většina zemřelých osob je často pojištěna a pojišťovny objednávají repatriace lidských pozůstatků, jiných lidských pozůstatků a lidských ostatků u provozovatelů pohřebních služeb, kteří repatriace provádějí.

A zde nastává problém!!!

České dotčené úřady (úřednice a úředníci) odmítají taková potvrzení vydávat, „protože tak může učinit jen osoba, které se údaje týkají“, jenže dotčená osoba je mrtvá!!!, žádám o podání informace, vycházející z citovaných právních předpisů, jak postupovat, aby bylo lze lidské pozůstatky ze zahraničí uvolnit a transportovat stanovenými způsoby do ČR k pohřbení?

K samotné žádosti je třeba konstatovat, že převážně směřuje k poskytnutí názorů a výkladu právních předpisů, na což se podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu

k informacím nevztahuje povinnost poskytovat informace. S ohledem na principy dobré správy a zásadu, že veřejná správa je službou veřejnosti, však k požadavkům vyjádřeným v žádosti uvádíme následující.

K dotazu č. 1 žádosti sdělujeme, že údaje státních občanů České republiky (dále jen „občan“) jsou vedeny v informačním systému evidence obyvatel (dále jen „ISEO“) a Registru obyvatel (dále jen „ROB“). Rozsah údajů vedených o občanech v ISEO je uveden v § 3 odst. 3 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“). Mezi těmito údaji je veden i údaj o rodinném stavu a adrese trvalého pobytu občana.

Získat potvrzení o adrese trvalého pobytu a stavu občana lze třemi způsoby – poskytnutí údajů podle zákona o evidenci obyvatel, výpis z Registru obyvatel, nebo potvrzení vydaného podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

Žádost o poskytnutí údajů z ISEO lze podat Ministerstvu vnitra, krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo ohlašovně (úřad příslušný podle místa trvalého pobytu). Výpis je zpracováván v rámci přenesené působnosti příslušného úřadu. Při poskytování údajů jsou údaje k osobě čerpány z ISEO, případně manuálních evidencí vedených Ministerstvem vnitra. K dokumentu o poskytnutí údajů z ISEO nelze připojit apostilu (vyšší ověření) a není možné k němu žádat vícejazyčný standardní formulář v souladu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1191 ze dne 6. července 2016 o podpoře volného pohybu občanů zjednodušením požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012. **Tento dokument tak nelze označit za potvrzení a není primárně určen pro uplatnění práva v cizině.**

Podrobnosti k poskytnutí údajů z ISEO fyzickým osobám upravuje § 8 odst. 3 zákona o evidenci obyvatel. Podle tohoto ustanovení poskytne příslušný úřad obyvateli staršímu 15 let na základě žádosti písemně údaje vedené v ISEO k jeho osobě či k osobě blízké. Osobou blízkou se pro účely zákona o evidenci obyvatel rozumí otec, matka, prarodiče, praprarodiče, sourozenec, dítě, vnuk, manžel nebo partner. K osobám blízkým jsou poskytovány pouze údaje týkající se úmrtí.

To znamená, že údaje z ISEO mohou být podle § 8 odst. 3 zákona o evidenci obyvatel poskytnuty pouze oprávněnému žadateli k jeho osobě, případně k osobě, kterou zastupuje. Údaje je možné poskytnout pouze k osobě žadatele nebo v omezeném rozsahu k osobě žadateli blízké. Mezi údaji, které je možné poskytnout k osobě žadatele (oddíl B žádosti), je mimo jiné údaj o matce, otci, manželovi, partnerovi, dítěti. Pokud žadatel požaduje tento údaj, má nárok pouze na jméno, příjmení, rodné číslo, případně datum narození osob, které jsou k němu vázány. Pokud jsou požadovány údaje k osobě blízké (oddíl C žádosti), poskytnuto může být pouze jméno, příjmení, datum narození a datum a místo úmrtí. Jiné údaje k osobám blízkým nelze poskytnout.

Z výše uvedeného vyplývá, že údaj o stavu a trvalém pobytu osoby blízké či jiné osoby nelze podle zákona o evidenci obyvatel jiné osobě poskytnout. Tyto údaje není možné poskytnout ani v případě, že cizí státní úřady požadují potvrzení o trvalém pobytu a stavu osob zemřelých v cizině. Údaj o trvalém pobytu a stavu lze poskytnout pouze žadateli k jeho osobě.

Osobní stav lze nad rámec výše uvedeného prokázat též úmrtním listem, který je v případě úmrtí občanů, k nimž došlo v cizině, vydáván v souladu s § 3 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o matrikách“), Úřadem městské části Brno-střed (zvláštní matrikou) a je veřejnou listinou (k tomuto srov. § 81 zákona o matrikách).

V souladu s § 25 odst. 1 písm. a) zákona o matrikách mohou o vydání matričního dokladu (úmrtního listu) požádat rovněž členové rodiny, kdy za člena rodiny se ve smyslu zákona o matrikách považuje manžel, partner, rodiče, děti, sourozenci, prarodiče, vnuci a pravnuci (§ 8a odst. 6 zákona o matrikách), popř. zmocněnci těchto osob (viz § 25 odst. 8 zákona o matrikách).

Matriční úřad dále vydá úmrtní list osobě, která na jeho vydání prokáže právní zájem nebo která žila se zemřelým v době jeho smrti ve společné domácnosti anebo osobě, která je vypravitelem jeho pohřbu (§ 25 odst. 5 zákona o matrikách).

Ve věci vydávání potvrzení o trvalém pobytu podle § 14 zákona o obcích, (obdobně § 15a zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a § 5a zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů), odkazujeme na výkladové stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 6/2023, které je dostupné zde: [Dokumenty ODK - Ministerstvo vnitra České republiky](#).

Podstata režimu § 14 odst. 1 zákona o obcích (vydání potvrzení pro vnitrostátní úřad), je odlišná od režimu § 14 odst. 2 zákona o obcích (potvrzení vydávané pro úřad v cizině). Zatímco ve „vnitrostátním“ režimu může přímo z nějakého odvětvového právního předpisu vyplývat, kterým osobám lze poskytnout určitý údaj či potvrzení (a tedy i kterým nikoliv), u „zahraničního“ režimu mohou být pravidla jiná. Důvodem je (viz stanovisko č. 6/2023), že obec má zájemcům o potvrzení poskytovat jí dostupné údaje i v případě, že jí jsou známy, aniž by jí tuto „znalost“ ukládal nějaký právní předpis. Nicméně i v těchto případech je třeba uplatnit případnou ochranu informací stanovenou zvláštními právními předpisy (např. ochrana osobních údajů apod.). Jinak řečeno ani podle § 14 odst. 2 zákona o obcích obec nemůže vydat potvrzení, pokud jí jsou sice údaje známy, ale podléhají takové zákonné ochraně, která by jejich zpřístupnění žadateli o vydání potvrzení bránila.

Konkrétní informace ve věci potvrzení o občanech zemřelých v cizině je ovšem oprávněno poskytnout Ministerstvo pro místní rozvoj, z hlediska právní úpravy pohřebnictví jakožto celku, či Ministerstvo zahraničních věcí s ohledem na přeshraniční prvek.

K dotazu č. 2 žádosti lze nad rámec odpovědi uvedené výše konstatovat, že v případě repatriace lidských ostatků je obecně postupováno podle obecně závazného právního předpisu cizího státu, na jehož území došlo k úmrtí, a dále podle zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, jehož věcným gestorem je Ministerstvo pro místní rozvoj, nikoli Ministerstvo vnitra.

S ohledem na uvedené není Ministerstvo vnitra oprávněno v této otázce poskytovat jakýkoli závazný právní výklad k postupu v případě repatriace lidských ostatků z ciziny.

Podrobnější informace lze nalézt na webových stránkách Ministerstva pro místní rozvoj zde: [Repatriace zemřelých - gov.cz](https://www.mv.gov.cz), popř. na webových stránkách Ministerstva zahraničních věcí, dostupných zde: [Úmrtí občana ČR v zahraničí | Ministerstvo zahraničních věcí České republiky](https://www.mv.gov.cz). Současně je možné se v této záležitosti obrátit přímo na Ministerstvo pro místní rozvoj.

Mgr. et Mgr. Tomáš Bezděk
ředitel odboru